

L'élision en français : une catégorie qui n'est plus catégorique

John N. Green, Marie-Anne Hintze

Rezumat: Eliziunea est fenomenul cel mai puțin studiat dintre procesele fonologice ale limbii franceze grupate sub eticheta « fenomene de legătură ». Plecând de la un corpus de interviuri datând de la sfârșitul secolului al XX-lea, putem constata faptul că 39% din noile atacuri consonantice create prin *resilabare* la dreapta sunt datorate eliziunii (depășind de departe contribuția legăturilor și a înlănțuirii consoanelor finale fixe) și că 9% din acestea rezultă dintr-o legătură cu un cuvânt intercalat (fie *euh*, fie *hein*), sursă neglijată în literatura descriptivă sau teoretică. Cu toate acestea, eliziunea nu este categorică. Variații minore și stabile coexistă cu manifestări ale unei noi tendințe caracteristice unui discurs relaxat: non-eliziunea lui *schwa* în conjuncția *que* și derivatele sale. Lipsa eliziunii nu ține de fonologie ci își găsește motivația în registrul discursului continu și în modul de organizare a conversației.

Cuvinte cheie: eliziune, legare, *schwa*, trunchiere, discurs continu